

Sygnatura akt I C 2602/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Ostróda, dnia 18 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Ostródzie I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Justyna Smolińska

Protokolant: sekr. sąd. Anna Nalikowska

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2017 r. w Ostródzie

na rozprawie

sprawy z powództwa Stowarzyszenia (...) w O. (NIP (...))

przeciwko Gminie G. (NIP (...))

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8248, 88 zł (osiem tysięcy dwieście czterdzieści osiem złotych 88/100) z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 01 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2813 zł (dwa tysiące osiemset trzynaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 2602/16

UZASADNIENIE

Powód Stowarzyszenie (...) w O. wniosło o zasądzenie od pozwanej Gminy G. kwoty 8248,88 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 1 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podała, że prowadzi punkt przedszkolny w S., który znajduje się na terenie Gminy G.. Zobowiązana do dotowania jednostka samorządu terytorialnego nie prowadzi przedszkola publicznego, dlatego podstawą ustalenia wysokości dotacji są wydatki ponoszone przez najbliższą gminę, którą jest według wyboru pozwanego Gmina O.. Pozwana gmina ustaliła wysokość dotacji w oparciu o nieprawidłowe dane, tj. „planowane” koszty wydatków w przedszkolach publicznych na jednego wychowanka w 2014 roku zamiast w oparciu o koszty faktyczne poniesione. Strona powodowa wskazała również, że pozwana nie kwestionuje, że błędnie określiła kwotę bazową, lecz z uwagi na przeszkody formalne, tj. wyrównanie dotacji jedynie do dnia 31 marca 2015 roku uważa roszczenie powoda za przedawnione.

W dniu 31 października 2016 roku Sąd Rejonowy w Ostródzie wydał nakaz zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu. (k.21)

Od przedmiotowego nakazu pozwana gmina złożyła sprzeciw, w którym wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenia od powoda na rzecz pozwanej zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Uzasadniając swoje stanowisko pozwana wskazała, że brak jest podstaw prawnych roszczenia powoda do wyrównania kwoty dotacji na 2014 rok. W ocenie pozwanej wyliczona kwota dotacji jest prawidłowa. Ponadto w art. 90 zd. 3 d ustawy o systemie oświaty nie wskazano, z jakiego okresu mają być brane do wyliczenia dotacji wydatki bieżące ponoszone przez najbliższą gminę. Ustawa nie posługuje się przy tym sformułowaniem

„rzeczywiste” bądź „faktyczne”. Ponadto to pozwana, a nie powód jest uprawniona do decydowania o ostatecznej wysokości dotacji dla Punktu Przedszkolnego w S.. W szczególności do kompetencji Rady Gminy G. należało określenie limitu łącznych wydatków na dotacje dla powoda, zaś do wyłącznej kompetencji Wójta Gminy G. należał natomiast wybór sąsiedniej gminy, której wydatki będą stanowiły podstawę wyliczenia dotacji dla powoda oraz wybór terminu, w którym wójt wystąpi o informację na temat wysokości wydatków bieżących. Jednocześnie pozwana podniosła, że żądanie powoda, aby pozwana wyliczyła i rozliczyła dotację według danych uzyskanych przez powoda po upływie ponad 11 miesięcy po zakończeniu roku budżetowego 2014 nie znajduje uzasadnienia przede wszystkim w przepisach art. 214 i art. 215 oraz art. 249 ust. 4 pkt 3 ustawy o finansach publicznych nakazujących ujmowanie planowanych dotacji w planie finansowym, a także z rocznego charakteru dotacji „oświatowych” wynikających z art. 251 ustawy o finansach publicznych. Wyrównanie bowiem kwoty dotacji w roku następnym musi zostać ujęte w uchwale budżetowej, a wypłata skorygowanej kwoty może nastąpić tylko w terminie określonym w stosownej uchwale rady gminy w sprawie ustalenia trybu udzielania i rozliczania dotacji udzielanych przedszkolom. Z ostrożności procesowej pozwana podniosła, że właściwą gminą, której dotacja winna być brana pod uwagę powinna być Gmina O. (1), a nie Gmina O., albowiem pierwsza gmina jest bliżej położona. Nadto pozwany nie zakwestionował liczby wychowanków w punkcie przedszkolnym w S..

Sąd ustalił, co następuje:

Stowarzyszenie (...) w O. prowadzi punkt przedszkolny, który znajduje się na terenie Gminy G.. Powódka do dnia 30 września 2013 roku zgłosiła informację o planowanej liczbie uczniów w punkcie przedszkolnym w 2014 roku. Powódka co roku składała informację o aktualnej liczbie uczniów w punkcie przedszkolnym w 2014 roku

(okoliczność bezsporna, odpis KRS k.8-15, informacja o aktualnej liczbie uczniów k.40-43v)

W myśl art. 90 ust. 2 d ustawy z dnia 7 września 1991 roku o systemie oświaty - Osoba prowadząca wychowanie przedszkolne w niepublicznej innej formie wychowania przedszkolnego niespełniającej warunków, o których mowa w ust. 1c, otrzymuje na każdego ucznia dotację z budżetu gminy w wysokości nie niższej niż 40% podstawowej kwoty dotacji dla przedszkoli, z tym że na ucznia niepełnosprawnego w wysokości nie niższej niż kwota przewidziana na takiego ucznia niepełnosprawnego innej formy wychowania przedszkolnego w części oświatowej subwencji ogólnej dla gminy, pod warunkiem że osoba prowadząca niepubliczną inną formę wychowania przedszkolnego poda organowi właściwemu do udzielenia dotacji informację o planowanej liczbie uczniów nie później niż do dnia 30 września roku poprzedzającego rok udzielenia dotacji. W przypadku braku na terenie gminy przedszkola prowadzonego przez gminę, w którym zaplanowane wydatki bieżące finansowane z użyciem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej nie przekraczają wartości 50% jego zaplanowanych wydatków bieżących, niebędącego przedszkolem specjalnym, kwotę dotacji określa się w wysokości nie niższej niż 40% podstawowej kwoty dotacji dla przedszkoli w najbliższej gminie prowadzącej przedszkole, z tym że na ucznia niepełnosprawnego w wysokości nie niższej niż kwota przewidziana na takiego ucznia niepełnosprawnego innej formy wychowania przedszkolnego w części oświatowej subwencji ogólnej dla gminy.

Zgodnie z § 4 Uchwały Rady Gminy G. Nr (...) z dnia 13 czerwca 2014 roku w sprawie ustalenia trybu udzielania i rozliczania udzielanych przedszkolom, punktom przedszkolnym, szkołom prowadzonym na terenie Gminy G. przez osoby fizyczne i osoby prawne niebędące jednostkami samorządu terytorialnego oraz trybu i zakresu kontroli prawidłowości ich wykorzystania - inne formy wychowania przedszkolnego otrzymują dotację na każde dziecko w wysokości 40% planowanych w budżecie gminy wydatków bieżących, w przeliczeniu na jedno dziecko w przedszkolach gminnych, które poniesie Gmina G. w roku udzielania dotacji, pomniejszonym o opłaty za korzystanie z wychowania przedszkolnego oraz za wyżywienie, stanowiące dochody budżetu Gminy G.. W przypadku braku na terenie Gminy G. przedszkola danego typu i rodzaju podstawą ustalenia wysokości dotacji są wydatki bieżące ponoszone przez najbliższą jednostkę samorządu terytorialnego na prowadzenie przedszkola danego typu i rodzaju. W myśl § 8 ust.1 ostatecznego rozliczenia udzielonej dotacji osoba prowadząca szkołę, przedszkole lub punkt przedszkolny dokonuje w terminie do 15 stycznia roku następnego. W ramach rozliczenia, o którym mowa w ust. 1, w terminie do 31 marca dotowanemu

przekazuje się wyrównanie dotacji należnej za rok poprzedni, w przypadku przekazania dotacji niższej niż należna za dany rok. (ust. 3 uchwały).

Gmina G. nie prowadzi przedszkola publicznego, dlatego podstawą ustalenia wysokości dotacji są wydatki ponoszone przez najbliższą gminę. Wójt Gminy G. zdecydował, że sąsiadną gminą której wydatki będą stanowić podstawę wyliczenia dotacji w 2014 roku dla Punktu Przedszkolnego wg kosztów ponoszonych będzie Gmina O.. Z informacji uzyskanej od Wójta Gminy O. wynikało, że **planowany koszt wydatków** w przedszkolach publicznych na jednego wychowanka w 2014 roku wyniesie 7.178,53 zł, co w przeliczeniu miesięcznym daje kwotę 598,20 zł. 40 % z tej kwoty daje 239,28 zł/ 1 dziecko/mc. Pismem z dnia 4 września 2014 strona pozwana poinformowała powódkę, że wydatki bieżące za 2014 rok ponoszone w przedszkolach publicznych na jednego wychowanka wyniesie 7.178,53 gr rocznie. Liczba wychowanków uczęszczających do Punktu Przedszkolnego w S. w okresie od 20 stycznia 2014 roku do 31 stycznia 2014 roku wynosiła 25, zaś średnia arytmetyczna wyniosła 23,72. Za rok 2014 powód otrzymał od Gminy G. łączną kwotę 68.108,65 zł. Dotacja dla powoda została udzielona do wysokości określonej w uchwale budżetowej Gminy G. na 2014 rok. Uchwałą nr (...) Rady Gminy G. z dnia 31 grudnia 2014 roku zmieniono budżet Gminy G. na 2014 rok

(dowód: pismo pozwanej z dnia 26.01.2015r. k. 17-18, uchwała Rady Gminy G. Nr (...) z dnia 13 czerwca 2014 roku k.37-39, załącznik do uchwały Rady Gminy G. Nr (...) z dnia 13 czerwca 2014 roku k.40-43v, pismo Wójta Gminy O. z dnia 4.09.2014r. k. 44, uchwała Rady Gminy G. z dnia 31 grudnia 2014 roku nr (...) w sprawie zmian budżetu Gminy G. k.45, załącznik nr 5 do uchwały Rady Gminy G. z dnia 31 grudnia 2014 roku nr (...) k.46, pismo pozwanej z dnia 4 września 2014 roku, uchwała Rady Gminy G. z dnia 31 grudnia 2014 roku wraz z załącznikami k.45-46)

Pismem z dnia 8 listopada 2016 roku Wójt Gminy G. zwrócił się do Wójta Gminy O. z prośbą o wyjaśnienie w jaki sposób wyliczono kwotę 7178,53 zł rocznie wskazaną mu w piśmie z dnia 4 września 2014 roku czy do wyliczenia wzięto pod uwagę rzeczywiste wydatki bieżące w okresie od stycznia do sierpnia 2014 roku czy na podstawie tych danych wyliczono rzeczywisty koszt wydatków na cały rok 2014. W odpowiedzi na zapytanie Wójt Gminy O. w piśmie z dnia 22 listopada 2016 roku wskazał, iż do planowanych wydatków na rok 2014 doliczone zostały wydatki bieżące ponoszone w oddziałach przedszkolnych przy szkołach podstawowych oraz dzieci uczęszczające do tych oddziałów. Po wyjaśnieniach jak należy ustalać wysokość dotacji dla niepublicznych przedszkoli okazało się, że jest niedopuszczalne opieranie się na wydatkach i uczniach tych oddziałów, albowiem prowadziło to do zaniżenia należnych dotacji. Po ponownym przeliczeniu okazało się, że wydatki na jednego wychowanka wynoszą rocznie 8.047,97 zł. Dodatkowo wskazano, że w okresie od stycznia do sierpnia 2014 roku koszt wydatków bieżących na jednego ucznia wyniósł 767,91 zł.

W dniu 28 grudnia 2015 roku Wójt Gminy O. na zapytanie powódki wskazał, że **wydatki bieżące** w 2014 roku w przeliczeniu na jednego ucznia pomniejszone o opłaty za korzystanie z wychowania przedszkolnego oraz za wyżywienie wyniosły 8.047 zł 97 gr. Łączna kwota wydatków wyniosła 1.934.502 przy średniej różnej liczbie dzieci – 210.

Na podstawie informacji uzyskanej od Wójta Gminy O. z dnia 28 grudnia 2015 roku, powód ustalił kwotę dotacji przysługującą na pokrycie w 2014 roku wydatków Punktu Przedszkolnego w S. przy zastosowaniu stawki rocznej 8.047,97 zł, tj. 670,66 zł miesięcznie w przeliczeniu na jednego ucznia pomniejszonej o opłaty za korzystanie z wychowania przedszkolnego oraz za wyżywienie. Powód zwrócił się do pozwanej gminy o wyrównanie dotacji za 2014 roku na pokrycie bieżących wydatków Punktu Przedszkolnego w S. poprzez zapłatę dodatkowo kwoty 8.248,88 zł. Pozwana pismem z dnia 13 maja 2016 roku odmówiła dopłaty, wskazując, że powód nie skorygował w terminie do 15 stycznia 015 roku ostatecznego rozliczenia o kwotę 8248,88 zł. Według pozwanej Gminy termin na wyrównanie dotacji za 2014 roku upłynął z dniem 31 marca 2015 roku.

(dowód: pismo Wójta Gminy O. z dnia 28.12.2015r. nr (...) k.16, pismo pozwanej z dnia 16.05.2016r. k.50-51, pismo Wójta Gminy G. z dnia 8 listopada 2016 roku k.83 pismo Wójta Gminy O. z dnia 22 listopada 2016 roku k.84, pismo Wójta Gminy G. k.85, pismo Wójta Gminy O. k.86)

Powód pismem z dnia 1 lipca 2016 roku zawiadomił Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych w O. (2) o naruszeniu dyscypliny finansów publicznych przez Wójta Gminy G. - pana H. K. polegającej na przekazaniu dotacji celowej w kwocie 59.625,25 zł, a więc zaniżonej o kwotę 8248,88 zł.

(dowód: pismo powoda z dnia 1.07.2016r. k. 65-69, pismo Wójta Gminy O. z dnia 22.11.2016r. k. 84 i k.86)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny w zasadzie nie był sporny między stronami jednak przypisywały mu zgoła odmienne skutki prawne. Spór pomiędzy stronami miał zatem charakter sporu związanego z interpretacją prawa. Poza sporem była bowiem liczba dzieci uczęszczających do punktu przedszkolnego w S. w 2014 roku, fakt zgłoszenia przez powodowe Stowarzyszenie do dnia 30 września 2013 roku planowanej liczby dzieci korzystających z opieki przedszkolnej oraz stawka wydatku bieżącego na jedno dziecko w 2014 roku w gminie sąsiedniej wybranej przez Wójta Gminy G. jako podstawa należnej dotacji oświatowej określona na 8.047 zł 97 gr rocznie od dziecka.

Ustalony stan faktyczny znajduje oparcie w dokumentach znajdujących się w aktach przedmiotowej sprawy, które pochodziły od obydwu stron i podmiotu trzeciego Wójta Gminy O..

W ocenie Sądu w rozpoznawanej sprawie bezsporne było, że powódka w roku 2014, którego dotyczy spór prowadziła działalność w postaci niepublicznego punktu przedszkolnego w S. oraz że w przewidzianym przepisami terminie składała wnioski o przyznanie dotacji na tę działalność, a Gmina G. wypłaciła powódce dotacje w kwotach wynikających z danych podanych w dniu 4 września 2014 roku przez Wójta Gminy O., który określając kwotę wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach prowadzonych przez Gmina O. uwzględnił wydatki na jednego ucznia w oddziale przedszkolnych w szkołach publicznych, przy uwzględnieniu liczby dzieci uczęszczających do punktu przedszkolnego.

Przedmiotem sporu między stronami była natomiast kwestia możliwości dochodzenia wyrównania dotacji po zakończeniu roku budżetowego, okoliczność za jaki okres mają być brane do wyliczenia dotacji wydatki bieżące ponoszone przez gminę sąsiednią oraz kwestia wyboru gminy sąsiedniej do wyliczenia dotacji oświatowej.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że zgodnie z art. 90 ust.2 d ustawy z dnia 7 września 1991 roku o systemie oświaty, w myśl którego osoba prowadząca wychowanie przedszkolne w formach, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art.14 a ust.7, niespełniająca warunków, o których mowa w ust.1c, otrzymuje na każdego ucznia objętego tą formą wychowania przedszkolnego dotację z budżetu gminy w wysokości nie niższej niż 40% wydatków bieżących ponoszonych na jednego ucznia w przedszkolu publicznym prowadzonym przez gminę, pomniejszonych o opłaty za korzystanie z wychowania przedszkolnego oraz za wyżywienie, stanowiące dochody budżetu gminy, z tym na ucznia niepełnosprawnego w wysokości nie niższej niż kwota przewidziana na niepełnosprawnego ucznia przedszkola w części oświatowej subwencji ogólnej otrzymywanej przez gminę, pod warunkiem, że osoba prowadząca niepubliczną formę wychowania przedszkolnego poda organowi właściwemu do udzielania dotacji informację o planowanej liczbie uczniów nie później niż do dnia 30 września roku poprzedzającego rok udzielania dotacji. W przypadku braku na terenie gminy przedszkola prowadzonego przez gminę, podstawą do ustalenia wysokości dotacji są wydatki bieżące ponoszone przez najbliższą gminę prowadzenie przedszkola publicznego, pomniejszone o opłaty za korzystanie z wychowania przedszkolnego oraz za wyżywienie, stanowiące dochody budżetu gminy.

Tym samym wysokość dotacji determinuje wysokość wydatków edukacyjnych gminy i liczba uczniów placówki. W treści przepisu ustawodawca określił bowiem wysokość dotacji dla niepublicznych przedszkoli w gminach - w których znajdują się przedszkola publiczne - przez jednoznaczne odniesienie do ustalonych w budżecie danej gminy wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach. Odnosnie zaś niepublicznych przedszkoli w gminach, na terenie których nie ma przedszkoli publicznych, wskazał jedynie, że podstawą ustalania wysokości dotacji są wydatki bieżące ponoszone

na prowadzenie przedszkola publicznego przez gminę najbliższą. Wyboru gminy sąsiedniej dokonuje organ Gminy. Jednostka edukacyjna nie ma wpływu na wybory organu samorządowego.

W tym miejscu zaznaczyć należy, z uwagi na prezentowany w sprzeciwie pogląd jakoby stosunek pomiędzy gminą, a niepubliczną jednostką oświatową ubiegającą się o dotację, miał charakter podporządkowania i zależności, że obowiązek zapłaty dotacji zakłada równorzędność podmiotów. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 4 września 2008 roku, w sprawie IV CSK 204/08, wskazał, że art. 90 ust 2b ustawy o systemie oświaty stanowi dostateczną podstawę prawną roszczenia o należną niepublicznej szkole dotację. – Przepisy te określają, bowiem, w sposób jednoznaczny, kto jest dłużnikiem (właściwa jednostka samorządu terytorialnego, kto jest wierzycielem (osoba prowadząca placówkę niepubliczną) oraz w jakiej wysokości świadczenie się należy (oznaczony procent wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach publicznych w przeliczeniu na jednego ucznia) i wreszcie od spełnienia, jakich warunków wypłacenie dotacji jest uzależnione (podanie organowi właściwemu do udzielania dotacji przez osobę prowadzącą niepubliczne przedszkole planowanej liczby uczniów w terminie nie późniejszym niż do dnia 30 września roku poprzedzającego rok udzielania dotacji). Z poglądem tym w pełni koresponduje stanowisko wyrażone w uzasadnieniu orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 3 stycznia 2007 roku, IV CSK 312/06 (LEX nr 277299), w którym stwierdzono, że z powołanego art. 90 u.o.s.o. wynika norma kreująca pomiędzy podmiotem właściwym do wypłaty dotacji, a ubiegającymi się o nie osobami prowadzącymi placówki niepubliczne, stosunek prawny odpowiadający cechom zobowiązania w rozumieniu art. 353 § 1 k.c.; szczególnie, iż placówki te nie podlegają w żaden sposób organom samorządowym. Spełnienie wskazanych w ustawie warunków, skutkuje powstaniem zobowiązania po stronie dłużnika, a roszczenia z tego stosunku wynikające, z uwagi na brak określenia przez ustawodawcę trybu administracyjno-prawnego, winny być dochodzone przed sądami powszechnym, co znajduje również uzasadnienie na gruncie konstytucyjnego prawa do sądu (wyrok SN z dnia 3 stycznia 2007 roku, IV CSK 312/06, LEX nr 277299, wyrok SN z dnia 4 września 2008 roku, IV CSK 204/2008, LEX nr 465959). Wskazano także, że zarówno obliczenie jak i wypłacenie dotacji nie stanowi żadnej z form działania administracji publicznej, w istocie jest to bowiem czynność księgowo-rachunkowa (por. postanowienia NSA z dnia 3 kwietnia 2012 roku, II GSK 521/12 i II GSK 522/12), zaś ustawodawca nie przewidział potrzeby władczego orzekania o przyznaniu lub nieprzyznaniu dotacji. Tym samym argumentacja strony pozwanej opierająca się na założeniu , że pomiędzy stroną powodową, a gminą jest stosunek zależności i jednostka oświatowa jest uzależniona od władczych uchwał Rady Gminy, na podjęcie których nie ma przecież żadnego wpływu, ustalających wysokość dotacji oświatowej, jest błędna. Obowiązek zapłaty dotacji powstaje bowiem na podstawie przepisów powszechnie obowiązujących, nawet gdyby Rada Gminy nie podjęła żadnych uchwał lub przyjęła błędną metodologię wyliczenia dotacji. Wówczas to przysługuje prawo zweryfikowania tych wyliczeń w drodze procesu cywilnego. Reasumując art.90 ust. 2 d ustawy o systemie oświaty stanowi dostateczną prawną podstawę roszczenia o należną punktową przedszkolną dotację oświatową.

W realiach niniejszej sprawy liczba uczniów placówki nie jest sporna. Poza sporem pozostawał fakt, że na terenie Gminy G. nie ma publicznej placówki przedszkolnej. Skoro zatem jest obowiązek zapewnienia kształcenia przedszkolnego nałożony na gminy, a nie prowadzą one przedszkoli publicznych to muszą go realizować poprzez dotacje oświatowe.

Wójt Gminy G. w 2014 roku dla obliczenia należnej dotacji wybrał jako gminę sąsiednią Gminę O. i korzystał z jej wyliczeń. Jak jednak wynika z poczynionych ustaleń sposób kalkulacji dotacji przez Gminę O. w roku 2014 był sprzeczny z ustawą. Jak wynika z pisma wójta Gminy O. z dnia 22 listopada 2016 roku (k.84) praktyka polegająca na uwzględnianiu przy obliczaniu kosztu przypadającego na jednego ucznia w przedszkolach publicznych, także oddziałów przedszkolnych w szkołach podstawowych czyli tzw. zerówek była błędna i prowadziła do zaniżenia dotacji. Wprawdzie jak wskazał wójt była to metoda promowana przez Ministerstwo Edukacji Narodowej, co jednak nie może zmieniać oceny, że metoda ta była oczywiście sprzeczna z literalną jak i celowościową wykładnią przepisów ustawy. Z przepisu art.90 ustawy o systemie oświaty jednoznacznie wynika, że dotacje na każdego ucznia zależą od wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach publicznych w przeliczeniu na jednego ucznia, z tym że na ucznia niepełnosprawnego w wysokości nie niższej niż kwota przewidziana na niepełnosprawnego

ucznia przedszkola i oddziału przedszkolnego w części oświatowej subwencji ogólnej otrzymywanej przez jednostkę samorządu terytorialnego. Sam ustawodawca wskazał, że dotacja na ucznia ma być liczona od wydatków ponoszonych w przedszkolach. Inna sytuacja ma miejsce jeżeli chodzi o ucznia niepełnosprawnego – wtedy dotacja winna być liczona w wysokości nie niższej niż kwota przewidziana na niepełnosprawnego ucznia przedszkola i oddziału przedszkolnego w części oświatowej subwencji ogólnej otrzymywanej przez jednostkę samorządu terytorialnego. Również

z przepisu art. 14 ust. 1 zdanie 2 ustawy wynika, że wychowanie przedszkolne jest realizowane w przedszkolach oraz w innych formach wychowania przedszkolnego. Zatem kwota dotacji powinna być liczona tylko w powiązaniu z przedszkolami publicznymi, a nie również

z oddziałami przedszkolnymi w szkołach publicznych. Już w samym przepisie art. 90 ust. 2 b ustawodawca rozróżnia sposób liczenia dotacji przy rozróżnieniu ucznia oraz ucznia niepełnosprawnego. Powyższe jednoznacznie wskazuje, że ustawodawca rozróżnia przedszkola i oddziały przedszkolne. Niewątpliwie wydatki w przeliczeniu na ucznia w szkolnych zerówkach są istotnie niższe niż wydatki na ucznia w przedszkolu. W szkołach bowiem dochodzi do uśrednienia wydatków na uczniów zerówek i klas szkolnych, natomiast wraz z wiekiem uczniów wydatki maleją z powodu np. tańszego wyposażenia, niższych norm dotyczących uczniów na jednego nauczyciela. W wyroku z dnia 20 listopada 2015 roku Sąd Apelacyjny w Warszawie w sprawie VI ACa 146/14 wskazał, iż dla potrzeb obliczenia dotacji dla przedszkoli gmina może brać pod uwagę tylko wydatki bieżące na jednego ucznia w przedszkolu publicznym, natomiast powinna pomijać wydatki oraz uczniów realizujących inne formy wychowania przedszkolnego w tym oddziały przedszkolne w szkołach podstawowych czyli zerówki. Wobec tego niedopuszczalnym jest w świetle treści powołanej ustawy określać kwotę wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach prowadzonych przez gminę przez uwzględnienie wydatków na jednego ucznia w oddziałach przedszkolnych w szkołach publicznych co zrobiła początkowo Gmina O., która przez Gminę G. nie prowadzącą placówki własnej, została obrana jako gmina, której koszty będą podstawą do ustalenia dotacji. I skoro Gmina O. zweryfikowała swój sposób obliczenia wydatków bieżących na jednego wychowanka w 2014 roku to taką weryfikację powinna przeprowadzić pozwana Gmina, która opierała się na jej wyliczeniach. Zdaniem Sądu to na pozwanej Gminie spoczywał obowiązek sprawdzenia w Gminie O. czy dotacje w całym 2014 roku są wypłacane w oparciu o przekazane pierwotnie wyliczenia, albowiem do wyliczenia należy brać pod uwagę wydatki zaplanowane do poniesienia przez cały rok budżetowy na prowadzenie przedszkola publicznego w gminie najbliższej. Może zdarzyć się bowiem tak jak zdarzyło się w 2014 roku, że Gmina O. zmieniła wysokość wydatków na jednego ucznia. Brak aktywności pozwanej i niedokonywanie na bieżąco ustaleń w Gminie O., która swój błąd skorygowała jeszcze w 2014 roku, nie usprawiedliwiają obecnych twierdzeń jakoby to gmina wypłacająca dotację wybiera moment w jakim zasięga informacji niezbędnych do wyliczenia dotacji z dowolnie wybranego przez siebie okresu. W opinii Sądu reżim planowania budżetowego, na który powołuje się w sprzeciwie pozwana wymagał właśnie dokonania ewentualnych zmian w budżecie. Ustalenie planu w wysokości niższej od wymaganej przez przepisy prawa powszechnie obowiązującego (tutaj ustawy o systemie oświaty) nie może usprawiedliwiać odmowy wypłaty dotacji w należnej wysokości. Zwłaszcza, że dyscyplina finansów publicznych kierowana jest wyłącznie do jednostek sektora publicznego i nie może wpływać na uszczuplenie praw osób prywatnych. Nie jest zaś rolą Sądu w sprawie niniejszej badanie, czy jakiegokolwiek konsekwencje za omówione ukształtowanie dotacji celowej, obciążać mogą organy pozwanej Gminy, z uwagi na ewentualne naruszenie zasad gospodarki finansowej określonych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Odnieść się w tym miejscu jeszcze należy do stanowiska pozwanej, która obecnie wskazuje, że wybór Gminy dla obliczenia dotacji oświatowej został dokonany błędnie, albowiem najbliższą gminą jest jednak Gmina O. (1), gdzie wydatki są niższe, a nie Gmina O.. W ocenie Sądu obecnie takie twierdzenia nie mogą odnieść zamierzonego skutku, albowiem dokonując wyboru w 2014 roku Gminy O. pozwana zaplanowała budżet w oparciu o te właśnie dane i na ich podstawie dokonała założeń i kalkulacji. Dokonywanie obecnie zmiany przez organ gminy naruszałoby pewność obrotu w kontaktach z instytucjami niepublicznymi i uniemożliwiłoby jakiegokolwiek planowanie, co jest przeszkodą w racjonalnym prowadzeniu działalności gospodarczej przez kierującego przedszkolem niepublicznym. W ocenie Sądu również ustawa nie przewiduje zmiany raz wybranej Gminy w danym roku budżetowym, zwłaszcza jeśli chodzi o

rozliczenie dotacji za zamknięty już okres. Zmiany takiej Gmina G. może oczywiście dokonać rozliczając przyszłe dotacje oświatowe.

Przechodząc dalej wskazać należy, iż brak jest podstaw prawnych dla przyjęcia, że na podstawie powoływanej w sprzeciwie uchwały gminy roszczenie o zapłatę dotacji wygasa, jeżeli nie będzie złożone do zakończenia roku budżetowego, albowiem takiej sankcji nie przewiduje prawo powszechnie obowiązujące tj. ustawa o systemie oświaty. Można jedynie na podstawie uchwały gminy określić termin wymagalności od którego rozpoczyna biec termin przedawnienia. Natomiast w myśl jednolitego poglądu orzecznictwa sądowego oraz piśmiennictwa roszczenie o dotację oświatową przedawnia się w terminie 10 lat liczonych od dnia wymagalności takiego roszczenia zgodnie z art. 118 k.c. Wypłata dotacji nie jest świadczeniem okresowym - dotacja jest świadczeniem jednorazowym, otrzymywanym w okresie roku, wypłacanym w comiesięcznych „ratach” (art. 90 ust. 3c ustawy o systemie oświaty). Chodzi tu o elementy składowe (raty) jednego świadczenia, które jest przyznawane na cały rok kalendarzowy. Takie stanowisko wyraził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 22 maja 2014 r., IV CSK 531/13, LEX nr 1504576. Tym samym wbrew stanowisku pozwanej zakończenie roku budżetowego 2014 r. nie spowodowało wygaśnięcia roszczenia powódki o zwrot należnej punktowi oświatowemu dotacji.

Formułując żądanie wyrównania kwot dotacji dochodzonych pozwem, powód przedstawił określony przez siebie sposób wyliczenia, który w ocenie Sądu wypełnia dyspozycję ustawy o systemie oświaty. Wydatki na jednego ucznia rocznie wynosiły 8047,97 zł, a zatem miesięcznie 670,66 dotacja była w wysokości 40% tych wydatków czyli 268,26 zł miesięcznie na jedno dziecko, przy przyjęciu co do pozostałych składników wyliczeń pozwanego jak na k. 49 obliczono kwotę 76357, 53 zł należnej dotacji ($268,26 \text{ zł} \times 23,72 \times 12 = 76357, 53 \text{ zł}$). Skoro wypłacono powodowi 68108,65 zł należy mu się różnica 8248,88 zł ($76357,53 \text{ zł} - 68108,65 \text{ zł}$).

Termin wymagalności roszczenia o zapłatę brakującej kwoty dotacji wynika z § 8 ust. 1 i 2 ww. uchwały Rady Gminy G. z dnia 13 czerwca 2014 r. (wyrównanie kwoty dotacji ma nastąpić do dnia 31 marca następującego po roku udzielenia dotacji). Stąd należne odsetki ustawowe, zasądzone w oparciu o art. 481 § 1 i 2 k.c. - winny być liczone począwszy od dnia 1 kwietnia 2015 roku. Dlatego także żądanie co do odsetek zostało w całości uwzględnione.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w pkt. I wyroku.

Biorąc pod uwagę, że strona pozwana przegrała sprawę należało orzec o kosztach procesu. Art.98 k.p.c. stanowi, iż strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). O kosztach procesu Sąd orzekł właśnie na podstawie art.98 k.p.c. i § 2 pkt. 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r.poz.1800) przyznając powódce zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu 2813 zł od pozwanej Gminy. Na kwotę tę składają się wynagrodzenie pełnomocnika powoda będącego radcą prawnym w kwocie 2.400 zł wraz z opłatą od pozwu w wysokości 413 zł. Uznając, iż strona powodowa była zmuszona ponieść koszty profesjonalnej obsługi prawnej w celu reprezentowania swych interesów.

/-/ SSR Justyna Smolińska